



"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה"

שאלו בן עשיו היה תלמידו של יעקב וכשיצא יעקב את העיר קיבל אליפז הוראה מאביו עשיו להרוג את יעקב אליפז רדף אחרי יעקב להרגו במצות אביו, אך חשש, הכיצד יהרוג את רבו?! יעקב נתן לו פתרון: שייקח

לכאורה כיצד חשב יעקב אביו להסתדר עם השידוך המיוחל בשעה שקודמו אליעזר עבד אברהם בא "וכל טוב אדוניו בידו!"

אלא מכאן נוכל להבין מה הייתה מידת ביטחונו של יעקב בהקב"ה שידאג לו לכל חסרונו ואף לשידוך הוא סב על עקבותיו אלא נכנס לבית מדרשו של שם ולמד 14 שנה מתוך תחושת ביטחון שה' ידאג לכל מחסורו וכך היה.

"ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה"

החלום הגדול ביותר של האדם הוא להיות מאושר אבל איך נהיים מאושרים?! חז"ל מלמדים אותנו מיעקב אבינו: להיות מאושר ניתן רק במצב אחד "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" כשהאדם שמוצב כאן בארץ ראשו מגיע לשמיים כל כולו מלא ביטחון בה' אביו דאגה לא תשבור ביטחון בהקב"ה אדם שבטוח שהכול מאת ה' אין בלבו דאגות הוא מאושר!

מסופר שהתמנה בנו הצעיר של מלך פרס ליורש במקום אביו שנפטר, קראה לו אימו לשיחה היא הסבירה לו את החשיבות שבעשיית משתה לכבוד הכרתו, והבן אמר לאימו: "כל שתבקשי אעשה!" האם ביקשה ממנו לערוך סעודה כיד הלך ולהוציא כרוז שכל מי שמאשר מוזמן למסיבה וכך היה המלך הטרי הוציא כרוז שקורא לכל המאשרים במדינה להגיע למסיבה שעורך המלך החדשה המסיבה התחילה בזמן אך אף אחד לא הגיע השעות עוברות והנסיך הצעיר חשב לתומו שכשל כמלך בנקודת השבר הזו הגיעה אליו אימו ואמרה לו: בני אל תחשוב שתהפוך את העולם מלא הפגעים הזה אין אדם מאושר! זהו הלקח שרציתי ללמדך בטרם תהיה מלך!

האם זה נכון?! וודאי שלא!

הרלב"ג ז"ל השמיענו את הסוד הטמון בהבטחת הקב"ה ליעקב אבינו: "הנה אנוכי עימך ושמרתך בכל אשר תלך!" אם אתה מרגיש שה' עימך ממילא הוא שומר אותך בכל אשר תלך ואדם זה הוא המאושר: אשרי האיש אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו!

"ויאהב גם את רחל מלאה"

נשאלת השאלה: מעניין לראות שאחרי שרחל מוסרת את הסימנים לאחותה ויעקב מרגיש בבוקר שרימו אותו, הוא

פונה ללבן וללאה בתלונות קשות "למה זה רימיתני?" לעומת זאת היחידה שיעקב אבינו, לא בא אליה בטענות, זו רחל מדוע?! והרי דווקא היא עשתה את הכל הפנצ'ר הרי היו לה סימנים והיא מסרה לאחותה?! גם אם נאמר שרחל אמנו התכוונה למנוע את הביזיונות מלאה יפה מאוד אבל למה על חשבון יעקב, שנתן לך את הסימנים!?

מסופר שחזון איש ביקש משני חסידיו שיעשו טובה יש לו עוגמת נפש, שפלוני עוד לא מצא שידוך "אנא תמצאו לו שידוך!" ציווה. והם באמת מצאו לו שידוך והגיעה העת לעשות להם החזון איש: "כשיגיע הזמן שהכול יהיה מוכן ויצטרכו רק להקריא את התנאים, תקראו לי" הגיע הזמן כולם היו מוכנים באו לקרוא לחזון איש, אבל ראו שהוא יושב עם איזה זקן וזקנה ולא רצו להפריע לו אמרו לעצמם "נחכה עד שייסיים" הזמן חלף והם רואים ששום דבר לא זז הם נגשו אל פתח הדלת והראו את עצמם, וכשהרב יראה שהם נמצאים, ואז הוא יבין שמחכים לו לשטר התנאים הרב ראה אותם, התעלם והמשיך לדבר עם הזוג הזקנים אמרו הם, אם הרב לא קם, כנראה שמדובר כאן במקרה מורכב ורצו לשמוע על מה מדובר הקשיבו ושמעו שהזקן אומר לחזון איש: "רבי, כמה חוטים אדומים לקנות?"

והחזון איש משיב במתינות: "תקנה 24" "וכמה מחטים לקנות?", "נראה לי שיספיקו 60" אמר הרב"רבי, עכשיו יצא לשוק כפתור חדש, מזהב, עם שחור באמצע כמה מזה לקנות?" "אם זה משהו חדש תקנה 6" פעורי פה הביטו האחד אל חברו כשואלים: "מה זה, החזון איש פותח חנות עכשיו?! סיימו הזוג זקנים עם החנות שלהם קמו והלכו ואמר להם החזון איש – אתם בטח מתפללים, אני יסביר לכם: הזקנים האלה, ה' ישמור, איבדו את כל המשפחה שלהם בשואה הפסידו הכל נודדים בעולם אז יעצתי להם לפתוח חנות, ומידי פעם הם באים להתייעץ איתי לגבי המלאי אז אני מדבר איתם, וזה נותן להם קצת עידוד" אבל הרב יודע שכולם מחכים ובכל זאת!?! "שאלו הם החזון איש השיב בתקיפות: מה פירוש "כולם מחכים"? וכי הם לא צריכים להשתתף במצווה הזאת, לעזור לזקנים האלה?! אלא מה? הם לא כולם יכולים, אבל אני יכול ועכשיו שכולם חיכו לי, שאעזור לזקנים, ממילא, הם גם השתתפו במצווה של החסד, עם הזקנים האלה

מסביר ר' שלום שבדרון: כשרחל הלכה ועשתה את המעשה הזה, למסור את הסימנים, היא ידעה שהיא פוגעת ביעקב, אבל היא ידעה שיעקב חייב באותה המצווה לא לפגוע בלאה בדיוק כמוה! ולכן לא היה כאן מקום לשאול, אם הוא מסכים או לא?!

ולכן היא היחידה שהוא לא כעס עליה! ובפרט שהתורה מדגישה: ויאהב גם את רחל מלאה הוא אהב את רחל, בגלל מה שהיא עשתה עם לאה! רחל ויתרה על הבעל

שלה (היא הרי לא ידעה שאחרי זה, היא תתחתן עם יעקב) ולא רק זה, היא גם ויתרה על הבכורה, ועל מלכות כהונה ולוויה, כי היא ידעה שכבוד האדם באשר הוא חשוב הוא מאוד גם במחיר כזה

סיפור לשבת

הייתה זו שעת ערב מוקדמת כאשר נקשה שכנה על דלתה של משפחת כהן, ובידה אוגדנית המכילה דפים משורטטים של תוכניות בנייה והרחבה מפורטות ומוכנות השכנה פירטה בקצרה את בקשתה, ולא הסתירה את הקושי: "את יודעת, ב"ה המשפחה גדלה, ונוצר הצורך להרחיב את הדירה שרטטנו תוכניות בנייה, ואנחנו זקוקים לאישור השכנים כמקובל אני חייבת לציין" – הודתה השכנה בגילוי לב – "שכשאנו נרחיב בצד מזרח, בהחלט נחסום לכם את השמש, החודרת מחלון הסלון ומהמרפסת בסלון, ועדיין אני מבקשת שתבדקו אם תוכלו להסכים לחתום לנו", כך סיימה את בקשתה במבוכה קלה בשעת ערב מאוחרת החלה ההתייעצות בין הגב' כהן לבעלה "אין ספק", קבעו השניים לאחר בדיקה מעמיקה "שמרפסת השמש בסלון תהפוך למרפסת האין שמש, והסלון יוחשך משמעותית, לפיכך רשאים אנו להתנגד לתוכניות הללו, שהרי נגרם לנו נזק של ממש מהן, אך מצד שני, יש לנו הזדמנות לוותר ויתור איכותי ואצילי, ויתור אמתי מכל הלב לשכנים שלנו כדי שירווח להם! אז נכון שההרחבה תחשיך לנו את הבית, אבל אולי כדאי שהנשמה שלנו תאיר מווייתור זך וטהור לשכנים?לאחר התייעצות, שנמשכה כמה ימים וכמה לילות, התקבלה ההחלטה הגורלית והאמיצה בכוחות משותפים החליטו בני הזוג כהן לוותר על השמש למען השכנים הם הגישו את התוכניות החתומות לשכנים, ובתוך תקופה קצרה החלו הטרקטורים במלאכתם, והרחבת השכנים קרמה עור וגידים, יציקות ובלוקים, טיח חיצוני וחיפוי פנימי התקופה הראשונה הייתה כרוכה בהסתגלות הסלון, שהואר עד עתה באור טבעי, הוצרך לתאורת חשמל בכל שעות היום במרפסת שוב לא פיזזה השמש, ולהשתזף בשמש אפשר רק בגינה השכונתית כל אימת שחלפו במוחה של גב' כהן הרהורים וערעורים על הצעד שעשתה, נזכרה בכך שרווח לשכניה, ביתם התרחב, חייהם מאושרים יותר, והיא השתדלה להתרכז

בשמחה בשמחתם חלפה תקופה לא קצרה, ועקב שינויים שונים נאלצו בני משפחת כהן למכור את ביתם ולעבור לעיר אחרת בני הזוג קיוו כי בעיית חוסר השמש בדירה תפגע כמה שפחות במחירה והתייעצו במתווך שקבע להם מחיר כמנהגם של מוכרים, היודעים שיצטרכו להוריד את מחיר הדירה במהלך המשא ומתן, הוסיפה משפחת כהן עוד מאה אלף שקלים על המחיר שקבע המתווך, כדי שיהיה ממה להוריד לאחר כמה ימים התקשרה אשה וביקשה לראות את הדירה, כשהיא מדגישה שהיא רוצה לבוא בשעה שהשמש בראש הרקיע, כי היא צריכה לבחון את הנקודה הזו בדווקא נקבעה שעה מוארת בעיצומו של יום למרות הספקנות הרבה הרי אם האשה רוצה לבחון את עניין השמש – מה הסיכוי שתחתום על דירה חשוכה ונטולת שמש??למחרת, בשעת בוקר צחה מעננים, הופיעה האשה המתעניינת היא נכנסה לבית, בחנה את כל פרטיו ודקדוקיו, והחלה לבחון את עניין השמש הסתכלה בחלון, בדקה את המרפסת ועיניה מפיקות קורת רוח היא מתחייכת והולכת היא שבה ונכנסה למרפסת, מביטה ובוחנת כל העת את השמש שאיננה, ונראית יותר ויותר מרוצה סגרנו!", קמה לפתע המתעניינת והפכה לקונה בכהרף עין, בלי להתמקח על המחיר, בלי לדון בהסדרי התשלום "מה שנח לכם", אמרה, והחלה לשרבט את "זכרון הדברים" על הכתב ולאחר שנחתמה העיסקה כדת וכדין, פתחה את סגור לבה וסיפרה: "האמת, שוודאי הייתי שמחה להתווכח על המחיר, לחסוך לי כמה עשרות אלפי שקלים, אלא שאין לי ברירה – אני סובלת ממחלה נדירה, וחשיפה לאור השמש מסכנת את חיי ראיתי מאות דירות, אך בכל אחת מהן יש שטח חשוף לשמש, וזה מסוכן עבורי עד שראיתי את הדירה שלכם, ואינני יכולה לוותר על ההזדמנות לקנות את דירת חלומותי – דירה מקסימה שאין בה שמש!", כך אמרה, ולא הוסיפה מילה ובני הזוג כהן נותרו המומים, נטועים במקומם, ואינם מאמינים לא רק שלא הפסידו מהויתור, לא רק שמחיר הדירה לא ירד – אלא הוא עלה והתעלה בעיני זו שקנתה את הדירה, עד שמיהרה לחתום לפני שדירת חלומותיה תיחטף לה מבין האצבעות, ובמחיר יקר מהמקובל, כי העיקר שזו דירה שאין בה שמש אותה שמש, שוויתרו עליה בגבורה, ולא ידעו כמה ירויחו מהויתור הזה

חילתא דבריהותא

שלושה ילדים רבים ביניהם על הנושא "אבא של מי יותר מהיר" הראשון אומר: "אבא שלי רץ 100 מטר ב- 9 שניות", השני אומר: "אבא שלי רץ מירושלים לתל אביב ב-5 דקות" והשלישי אומר: "אבא שלי עובד במשרד ממשלתי, הוא גומר לעבוד ב- 16:00 וב- 15:00 הוא כבר בבית".

אמרות וחידושים

"לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו ורעו"
ר' מאיר'ל מפרמישילן ז"ל היה אומר: ריבוננו של עולם, אם חלילה "לא את האסף המקנה" כלומר בטרם הגיעה העת לאסוף את ישראל מגלותו, אבקש נא "השקו הצאן ולכו ורעו" כלומר לפחות תן להם פרנסה ברווח, שלא יחסר מזונם ומלבושם, עד אשר נזכה לגאולה שלמה.

